Analize și opinii

Gheorghe Piperea: “Serviciile secrete oricum o fac: lor nimeni, niciodată, nu le cere nicio socoteală”

Acum 10 minute 7 Vizualizari 4 Timp de citire

Poliția, fiscul, oficiul pentru prevenția și combaterea spălării banilor și chiar banca vă pot accesa datele cu caracter personal stocate pe smartphone, tabletă, calculator, cloud sau alte suporturi digitale chiar dacă nu este vorba de nicio suspiciune de infracțiune. Chiar și de la distanță. Chiar și când sunt “închise” (de fapt, dispozitivele electronice de azi sunt atât de “deștepte” încât nu încetează niciodată monitorizarea noastră).
Procuratura vă poate accesa aceste dispozitive chiar dacă infracțiunea de care vă suspectează nu este gravă.
Serviciile secrete oricum o fac: lor nimeni, niciodată, nu le cere nicio socoteală. Ba sunt unii generali de pe-acolo care chiar se laudă că, prin „inginerie socială”, vă pot „corecta” opiniile anti-sistem, dizidente și conspiraționiste, pentru a vă aduce pe calea cea „dreaptă”. Pe cale ordinii internaționale liberale bazată pe reguli …
Apropo de reguli.
Curtea de Justiție a Uniunii Europene a decis recent că acest acces, permis, desigur, trebuie să fie prealabil verificat și avizat în privința legalității și a proporționalității de către o instanță sau de către o autoritate

administrativă independentă.
Este vorba de cauza C-584/21 (speța Bezirkshauptmannschaft Landeck).

corespunzător trebuie să fie supus controlului judiciar.
Precizez că nu este vorba de o percheziție (care oricum trebuie aprobată prealabil de un judecător), ci de simplul acces la datele cu caracter personal, care se face deseori de la distanță, fără știrea utilizatorului dispozitivului accesat.
Acum, sunt curios dacă ați fost până acum conștienți de acest acces cvasi-nelimitat la datele voastre cu caracter personal, adică la sufletul, intimitate și secretele voastre.
Mai mult chiar, sunt curios dacă vreodată, în vreun fel:
(i) fiscul care vă anunță că urmează să achitați un impozit de 70% pe veniturile din surse neidentificate,
(ii) banca sau sistemul alternativ digital de plată care vă anunța că vă blochează conturile și că vă ștampilează cu cazier bancar pe motiv că ați plătit unele sume de bani părinților, copiilor din țară/din altă căsătorie sau, pur și simplu, unor cunoscuți (donațiile pentru psd, pnl, usr și udmr sunt ok, don't worry) sau
(iii) milițianul, procurorul ori jandarmul care v-au confiscat telefonul fără să vă anunțe că sunteți suspect de vreo crimă,
dacă vreodată, în vreun fel zic, ați fost anunțați că măsura a fost aprobată, avizată ori verificată de vreo instanță… Prealabil sau măcar post-factum …
Interesant este că:
– deși fiscul poate cere și obține acces la datele unei corporații pentru a verifica dacă nu cumva se comit fraude și evaziune fiscală sub coafura sofistifcată de „optimizare fiscală", în baza acestor probe având dreptul să recalifice o operațiune juridică fictivă și să o încadreze corect econimic, pentru a recalcula taxe, impozite și contribuții și a aplica principiul impozitării plusvalorii acolo unde se produce, adică în România,
– deși Consiliul Concurenței poate face percheziție electronică, chiar fără a fi anunțată dinainte, pentru a descoperi fapte de concurență ilicită sau anti-concurențiale, precum cartelul, abuzul de poziție dominantă, trucarea licitațiilor pentru achiziții publice etc.,
– deși Autoritatea de Supraveghere Financiară poate efectua percheziții electronice la firmele de asigurări suspectate de fraude (așa cum NU a fost cazul cu cele două mari companii de asigurări aflate azi în faliment, cu același lichidator, aflat în conflict de interese …);
– deși Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor are dreptul de percheziție electronică pentru a cerceta și sancționa fapte ilicite contra drepturilor și intereselor consumatorilor, cum ar fi practici comerciale înșelătoare sau agresive ori comercializare de produse cu defecte,
nu am văzut decât reținere din partea celor 4 tipuri de instituții de mai sus și, mai ales, grija deosebită de a proteja datele și informațiile despre comercianții suspectați și sancționați.
Fac în final remarcat principiul name, shame & blame (numește, făr de rușine și acuză), care permite atât consumatorilor, cât și autorităților de mai sus să facă publice datele despre corporațiile suspectate și sancționate.
Dar nu vedem așa ceva. Vedem, în schimb, suspiciuni și diabolizare la adresa simplilor particulari.
Autor: **Gheorghe Piperea**

Despre autor